

Statut Urzędów Miar

Na zasadzie art. 18-ego dekretu o miarach (Dz. Praw r. 1919 № 15 poz. 211) wydaję następujący Statut Urzędów Miar.

I. Główny Urząd Miar.

Art. 1. Personel Głównego Urzędu Miar składa się z dyrektora, urzędników etatowych technicznych i biurowych, mechaników i rzemieślników oraz służby niższej (oficjalistów).

W Głównym Urzędzie Miar współpracować mogą urzędnicy nieetatowi jako urzędnicy kontraktowi. Urzędnicy ci nie mogą pełnić funkcji, związanych z punktem A 1 art. 5-ego niniejszego statutu.

Podział i tytuły urzędników Głównego Urzędu Miar ustanowi zgodnie z dekretem o miarach i statutem niniejszym etat Głównego Urzędu Miar, ustanowiony oddzielnem rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Urzędników kategorii V-a—VII włącznie mianuje Minister Przemysłu i Handlu na przedstawienie dyrektora Głównego Urzędu Miar, pozostałych—dyrektor Głównego Urzędu Miar. Uwalnianie urzędników następuje w tym samym trybie. Urzędnicy kontraktowi i oficjaliści są przyjmowani i zwalniani przez dyrektora Głównego Urzędu Miar.

Art. 3. Kierownictwo ogółem czynności Głównego Urzędu Miar oraz zarząd jego laboratorjami, biurami, warsztatami, kasą, biblioteką i zbiorami należą do dyrektora Głównego Urzędu Miar. Do niego również należy wydawanie odpowiednich regulaminów i rozporządzeń we wszelkich sprawach administracyjnych Urzędu.

Dyrektor ma prawo mianować oraz odwoływać odpowiedzialnych zastępców z pośród wyższych urzędników legalizacji narzędzi mierniczych do wykonywania poszczególnych funkcji, każdorazowo zawiadamiając swą władzę przełożoną.

Art. 4. Dyrektor Głównego Urzędu Miar podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 5. Do kompetencji Głównego Urzędu Miar należy:

- A.
- 1) Przechowywanie wzorców państwowych miar podstawowych i ich głównych kopji.
 - 2) Przygotowywanie wzorców normalnych dla okręgowych urzędów miar i ich porównywanie perjodyczne oraz sprawdzanie przyrządów dla tych urzędów, określanie kategorii pracy sprawdzania, przekazywanej różnym urzędom miar; legalizowanie narzędzi mierniczych, których sprawdzanie zarezerwowane będzie dla Głównego Urzędu Miar; nadzór nad techniczną stroną działalności urzędów miar wszelkich stopni; wykonywanie studjów, badań i doświadczeń, dotyczących warunków dopuszczalności nowych narzędzi mierniczych do obrotu, podlegającego legalizacji i zmian, pożądanym w narzędziach dotychczas stosowanych.
 - 3) Sprawdzanie i uwierzytelnianie narzędzi mierniczych dla celów fiskalnych państwa: cła, akcyzy. i t. p.
 - 4) Wzorcowanie, sprawdzanie i uwierzytelnianie narzędzi mierniczych dla potrzeb nauki i techniki z dokładnością, przechodzącą zakres środków podwładnych urzędów miar, i wogóle —narzędzi mierniczych: geodezyjnych, rysunkowych i warsztatowych, narzędzi dla pomiarów technicznych, mechanicznych, fizycznych i elektrycznych.
 - 5) Wykonywanie i ogłaszanie prac naukowo-metrologicznych.
- B.
- 1) Ogólny nadzór nad wykonywaniem w Państwie ustawy o miarach i odnośnych przepisów wykonawczych.
 - 2) Zwierzchni zarząd okręgowymi urzędami miar, nadzór ogólny nad działalnością wszystkich urzędów miar i rozgraniczanie okręgów ich działalności; zaopatrywanie urzędów miar we wzorce normalne i wogóle wszelkie pomoce do czynności legalizacji, wydawnictwo przepisów, wyjaśnień i sprawozdań, dotyczących działalności urzędów miar.
 - 3) Przedstawianie do zatwierdzenia Ministra Przemysłu i Handlu wniosków o utworzenie nowych urzędów miar lub zamknięcie istniejących.
- C.
- Wreszcie Główny Urząd Miar wykonywa czynności, przekazane mu przez dekret o miarach z dn. 8 lutego 1919 r.,

i czynności, które będą mu przekazane w drodze dalszych rozporządzeń.

Art. 6. Główny Urząd Miar władny jest znosić się bezpośrednio w bieżących sprawach ze wszystkimi urzędami państwowymi za wyłączeniem Władzy Najwyższej i Rady Ministrów.

II. Urzędy podwładne Głównemu Urzędowi Miar.

Art. 7. Personel Urzędów Miar okręgowych lub miejscowych składa się z następujących urzędników etatowych: nadinspektorów legalizacji narzędzi mierniczych, inspektorów i starszych kontrolerów, pomocników inspektorów, starszych legalizatorów, legalizatorów i kontrolerów, sekretarzy Urzędów Miar, urzędników biurowych i ekspedjentów, pomocników legalizatorów i kancelistów starszych, aplikantów legalizacji, kancelistów i typistów oraz urzędników nieetatowych i oficjalistów.

Art. 8. Urzędników kategorii V-a—VII włącznie mianuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek dyrektora Głównego Urzędu Miar, pozostałych — dyrektor Głównego Urzędu Miar. Do niego należy również przyjmowanie urzędników nieetatowych z wynagrodzeniem miesięcznym do 900 mk. Oficjalistów mianuje, względnie przyjmuje, nadinspektor właściwego okręgu.

Art. 9. Do dyrektora Głównego Urzędu Miar należy wydawanie rozporządzeń, dotyczących sposobu prowadzenia spraw w urzędach miar i wewnętrznej organizacji urzędów.

Art. 10. Do nadinspektorów legalizacji narzędzi mierniczych należy: nadzór ogólny nad wykonywaniem w obrocie publicznym i wogóle przez osoby prywatne ustawy o miarach w okręgu, zwierzchni zarząd miejscowymi urzędami miar w okręgu, nadzór nad dokładnością używanych przez nie wzorców normalnych i bezpośrednio kierownictwo urzędami okręgowymi.

Nadinspektorowie mają prawo wyznaczać i odwoływać odpowiedzialnych zastępców do wykonywania poszczególnych swoich funkcji z pośród urzędników legalizacji narzędzi mierniczych nie niżej kategorii VIII, każdorazowo zawiadamiając swą władzę przełożoną.

Art. 11. Urzędy miar wykonywują te czynności legalizowania i uwierzytelniania narzędzi mierniczych, które im są przekazane przez Główny Urząd Miar.

Art. 12. Urzędy miar są urzędami państwowymi. Główny Urząd Miar może dozwalać gminom miejskim i ziemskim na urządzenie i utrzymywanie na koszt własny komunalnych urzędów miar. Urzędy te podlegają przepisom ustawy niniejszej, narówni z urzędami państwowymi. Opłaty za czynności tych urzędów należą do utrzymujących je gmin. Na tych samych zasadach mogą otrzymać pozwolenie na otwarcie podobnych instytucji towarzystwa naukowe, techniczne, zakłady naukowe, zarządy kolejowe i t. p. Pozwolenia takie są odwoławalne.

Przepisy przechodnie.

Art. 13. Instytucje, które uprzednio uzyskały prawo legalizowania narzędzi mierniczych lub sprawdzania (uwierzytelniania) takowych dla celów, przewidzianych w art. 13-ym dekretu o miarach (Dz. Praw r. 1919 № 15 poz. 211), winny w terminie miesięcznym od daty ogłoszenia niniej-

szego statutu wyjednać zezwolenie, w myśl art. 12 niniejszego statutu, na dalsze prowadzenie tych czynności, a w razie nieuzyskania zezwolenia przerwać je przed upływem dalszych dwóch miesięcy.

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu

Hącia